Informe 8/2020, de 17 de juny, de la Junta Consultiva de Contractació Administrativa de la Generalitat de Catalunya (Comissió Permanent)

Assumpte: Obligatorietat de la Instrucció sobre contractes menors de l'Oficina Independent de Regulació i Supervisió de la Contractació en l'àmbit de l'Administració local de Catalunya

ANTECEDENTS

I. L'Ajuntament de Cabrera de Mar ha sol·licitat l'informe d'aquesta Junta Consultiva de Contractació Administrativa sobre "l'obligatorietat de la Instrucció 1/2019, de 28 de febrer, de l'oficina de contractació del Ministeri d'Hisenda (OIRESCON) en la tramitació de contractes menors en l'àmbit de la Administració local de Catalunya".

II. L'article 4.9 del Decret 376/1996, de 2 de desembre, de reestructuració de la Junta Consultiva de Contractació Administrativa de la Generalitat de Catalunya, estableix que aquesta Junta Consultiva informa sobre les qüestions que, en matèria de contractació pública, li sotmetin, entre altres, les entitats que integren l'Administració local a Catalunya. D'altra banda, l'article 11.4 del mateix Decret atribueix a la Comissió Permanent l'aprovació dels informes corresponents.

CONSIDERACIONS JURÍDIQUES

I. La Llei 9/2017, de 8 de novembre, de contractes del sector públic (d'ara endavant, LCSP), estableix en l'article 332, com a novetat respecte de la legislació en matèria de contractes del sector públic precedent i amb caràcter de normativa bàsica, la creació de l'Oficina Independent de Regulació i Supervisió de la Contractació (OIReSCon) com a "òrgan col·legiat amb la finalitat de vetllar per l'aplicació correcta de la legislació i, en particular, promoure la concurrència i combatre les il·legalitats, amb relació a la contractació pública", i en regula la composició i les funcions.[1]

[1] Aquest article 332 de la LCSP ha estat objecte del recurs d'inconstitucionalitat núm. 4261-2018, promogut pel Govern d'Aragó contra diversos preceptes de la LCSP –que va ser admès a tràmit pel Ple del Tribunal Constitucional per providència de 6 de setembre de 2018– perquè considera, segons s'assenyala en la web del Govern d'Aragó, que "el Estado no puede considerar básicas las cuestiones de gobernanza de la actividad contractual o de organización, ya que en nada afectan a los principios generales aplicables a las relaciones con los licitadores y contratistas, pero no a las relaciones interadministrativas. Y no es suficiente para salvar la inconstitucionalidad la habilitación a las Comunidades para desarrollar sus políticas de gobernanza (como estrategias autonómicas de contratación o informes de supervisión) cuando se las somete a la 'jurisdicción' de la Oficina Independiente de Regulación y Supervisión de la Contratación".

Gran Via, 635, 2a planta
08010 Barcelona
Telèfon 935 528 090
Telefax 935 528 284
jcca.eco@gencat.cat
www.gencat.cat/economia/jcca

Amb aquest precepte es transposa al nostre dret intern l'article 83 de la Directiva 2014/24/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de febrer de 2014, sobre contractació pública (d'ara en endavant, Directiva 2014/24/UE), en el qual es preveu que, a fi de garantir una aplicació correcta i eficaç de les normes de contractació pública, els estats membres han de vetllar perquè almenys les funcions de supervisió previstes per la mateixa Directiva siguin exercides "per una o diverses autoritats, organismes o estructures", si bé va ser en el decurs de la tramitació de la LCSP en el Congrés dels Diputats que s'hi va introduir aquest article.[2]

D'acord amb l'apartat 6 de l'article 332 de la LCSP l'OIReSCon té la funció de coordinar la supervisió en matèria de contractació dels poders adjudicadors del conjunt del sector públic i, a més, la de vetllar per l'aplicació correcta i pel compliment estricte de la legislació de contractes del sector públic, així com la de promoure la concurrència en la contractació pública i el seguiment de les bones pràctiques, entre altres.

En aquest sentit, l'apartat 7.*d* de l'article 332 de la LCSP estableix que l'OIReSCon, en exercici d'aquestes funcions, "pot aprovar instruccions i fixar les pautes d'interpretació i d'aplicació de la legislació de la contractació pública, així com elaborar recomanacions generals o particulars als òrgans de contractació, si de la supervisió desplegada es dedueix la conveniència de solucionar algun problema, obstacle o circumstància rellevant a l'efecte de donar satisfacció als fins justificadors de la creació de l'Oficina", i que aquestes instruccions –que s'han de publicar– "són obligatòries per a tots els òrgans de contractació del sector públic de l'Estat", sense perjudici del que disposa l'article 6 de la Llei 40/2015, de règim jurídic del sector públic.[3]

---

[2] Com a conseqüència de l'esmena d'adició –número 192, del Grup Parlamentari Confederal d'Unidos Podemos-En Comú Podem-En Marea–, presentada amb la justificació següent:
"El artículo 83 de la directiva 24/2014 plantea un sistema de gobernanza proponiendo la creación por cada Estado de uno o varios organismos, autoridades o estructuras que supervisen la aplicación de las normas de contratación pública. (…) El proyecto concentra todas las facultades de supervisión en la Junta Consultiva de Contratación Pública del Estado. Consideramos que la situación preocupante de corrupción en la contratación pública y los retos de nueva gobernanza que emanan de la directiva 24/2014, exigen constituir un nuevo órgano que se encargue de realizar la supervisión y vigilancia de la contratación pública en términos de la lucha contra la corrupción y la vigilancia de la integridad y eliminación de fraude y prácticas ilícitas.
(…) Se requiere un nuevo organismo para desempeñar con independencia de criterio e independencia funcional y orgánica de la Administración pública, los objetivos de lucha contra la corrupción y de garantía de la competencia leal y concurrencia en los procesos de licitación.
Se propone la creación de una Oficina de Supervisión de la Contratación Pública, comisionada de las Cortes Generales, como órgano de interlocución con la Comisión Europea en aplicación de las previsiones de nueva gobernanza en la contratación pública".

[3] Aquest precepte preveu que els òrgans administratius poden dirigir les activitats dels seus òrgans jeràrquicament dependents mitjançant instruccions i ordres de servei, que s'han de publicar al butlletí oficial que correspongui quan ho estableixi una disposició específica o quan es consideri convenient per raó dels destinataris o dels efectes que es puguin produir, sense perjudici de la seva difusió d'acord amb el que preveu la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, i que l'incompliment d'aquestes instruccions o ordres de servei no

Així, sobre la base d'aquest precepte, l'OIReSCon va aprovar la "Instrucción 1/2019, de 28 de febrero, sobre contratos menores, regulados en la Ley 9/2017, de 8 de noviembre", que es va publicar en el BOE el 7 de març de 2019 mitjançant la Resolució de 6 de març de 2019. Aquesta Instrucció, si bé en la seva redacció inicial establia l'obligatorietat "para todos los órganos de contratación del sector público estatal", es va modificar posteriorment per a assenyalar la seva obligatorietat per a tots els òrgans de contractació "del sector público del Estado", reproduint d'aquesta manera l'expressió que, com s'ha vist, conté l'article 332.7.*d* de la LCSP –la qual, cal precisar, no apareix en cap altre precepte de la LCSP, ni tampoc es defineix.[4]

II. Amb caràcter previ a l'anàlisi de la qüestió plantejada per l'Ajuntament de Cabrera de Mar, relativa a si cal considerar que la Instrucció 1/2019 esmentada és d'aplicació obligatòria per part de les entitats que integren l'Administració local de Catalunya, es considera convenient assenyalar que, fins a la data d'aquest Informe, diversos òrgans consultius, tant específics en matèria de contractació pública com d'altres, s'han pronunciat sobre l'obligatorietat d'aquesta Instrucció a altres entitats diferents de les del sector públic estatal, considerant, de manera pràcticament unànime, que la Instrucció esmentada no és d'aplicació obligatòria en l'àmbit de les comunitats autònomes ni tampoc de les administracions locals.[5] Així mateix, es pot avançar ja ara que es comparteixen els

---

afecta per si mateix la validesa dels actes dictats pels òrgans administratius, sense perjudici de la responsabilitat disciplinària en què es pugui incórrer.

[4] A més d'aquesta modificació, la Instrucció es va completar amb una nota aclaridora per a matisar la referència a l'obligatorietat que conté de sol·licitar tres pressupostos en la tramitació dels contractes menors, per a assenyalar que és sempre possible justificar motivadament la no procedència de tal petició d'ofertes quan aquest tràmit no contribueixi al foment del principi de competència, o bé dificulti, impedeixi o suposi un obstacle per a cobrir de manera immediata les necessitats que en cada cas motivin el contracte menor, i que en tot cas s'entén acomplerta amb la publicació de la licitació, si així ho decideix l'òrgan de contractació.

[5] Així, han considerat que no és d'aplicació als àmbits d'anàlisi respectius –diferents de l'estatal– la Junta Consultiva de Contractació de Canàries, en la Recomanació 1/2019, de 4 de desembre; la Junta Superior de Contractació Administrativa de la Generalitat Valenciana en l'Informe 2/2019, de 13 de juny; la Direcció General de Contractació, Patrimoni i Organització del Govern d'Aragó, en la Circular 1/2019; l'Assessoria Jurídica de la Conselleria d'Hisenda, Indústria i Energia de la Junta d'Andalusia, en l'Informe HIPI000019/2019; els Serveis Jurídics de la Junta de Castella i Lleó, en l'Informe facultatiu sobre "el carácter vinculante para todos los órganos de contratación del Sector Público de la Comunidad de Castilla y León de la Instrucción 1/2019, de 28 de febrero, (…)"; el Departament de Governança Pública i Autogovern del País Basc en la "Opinión legal sobre el alcance obligatorio en los órganos de contratación del País Vasco de la Instrucción 1/2019, de 28 de febrero, (…)", i l'Ajuntament de Pulianas (Granada) en un informe jurídic emès pel tècnic d'administració general i cap del Servei d'Urbanisme, Obres Públiques i PMS. En canvi, en sentit contrari sembla que es pronuncia la Conselleria d'Hisenda i Sector Públic del Govern del Principat d'Astúries, que assenyala, en la seva Instrucció 1/2019, de 18 de juny, sobre "la tramitación de los contratos menores en el ámbito de la Consejería de Hacienda y sector público", els motius pels quals considera necessari dictar-la "teniendo en cuenta la obligatoriedad de la referida Instrucción 1/2019, de 28 de febrero" de l'OIReSCon.

arguments recollits en alguns d'aquests pronunciaments.

Per tal de determinar l'àmbit d'aplicació obligatòria de la referida Instrucció es considera convenient analitzar, en primer terme, l'abast del sintagma "sector público del Estado" emprat pel legislador –com s'ha dit, únicament en l'article 332.7.*d* de la LCSP– per a delimitar l'obligatorietat de les instruccions de l'OIReSCon, com també per la mateixa OIReSCon en la Instrucció 1/2019, en la seva versió modificada. En aquest sentit, cal assenyalar que "sector público del Estado" es pot entendre equivalent o anàleg a "sector público estatal", en la mesura que, tal com assenyala la Reial Acadèmia Espanyola en el Diccionari de la llengua espanyola, "estatal" significa "perteneciente o relativo al Estado".

Així mateix, també s'ha de tenir en compte en aquesta anàlisi literal del precepte que la Reial Acadèmia Espanyola defineix, en el Diccionari de l'espanyol jurídic, el "sector público estatal" com el "conjunto de entidades que, además de la Administración General, forman parte de la actividad financiera del Estado y de su intervención en la economía, como los organismos autónomos, entidades públicas empresariales y sociedades mercantiles estatales, fundaciones, entidades gestoras de la Seguridad Social y consorcios", fent referència a l'article 2.1 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària –que preveu que formen part del sector públic estatal l'Administració General de l'Estat i el sector públic institucional estatal.[6]

D'altra banda, cal constatar que el legislador fa referència, al llarg de la LCSP, al "sector públic estatal" en diverses ocasions, totes per referir-se únicament a l'Administració General de l'Estat i a les seves entitats vinculades o dependents –articles 32.6.*c* en relació amb la necessària autorització del Consell de Ministres en cas d'encàrrecs a mitjans propis per part dels òrgans de les entitats "del sector públic estatal", 33.3 respecte dels encàrrecs d'entitats del sector públic que no tinguin la consideració de poder adjudicador a mitjans propis personificats, 45.1 en relació amb l'òrgan competent per a la resolució del recurs en l'àmbit dels poders adjudicadors "del sector públic estatal", 116.3 en relació amb l'expedient de contractació d'entitats del "sector públic estatal" amb pressupost estimatiu; 121 i 122.7 relatius als plecs de clàusules administratives generals i particulars, respectivament, 191.2 respecte del procediment d'exercici per a adoptar acords relatius a les prerrogatives de l'Administració per part d'entitats integrants "del sector públic estatal", 229 fent referència al règim general de contractació centralitzada en l'àmbit estatal, 321.1 en relació amb l'aprovació d'instruccions per part d'entitats del sector públic que no tinguin el caràcter de poders adjudicadors en l'àmbit del "sector públic estatal", 323 i 324 en delimitar els òrgans de contractació estatals i l'autorització per contractar dels òrgans de contractació en aquest àmbit, i 328.1 en definir la Junta Consultiva de Contractació Pública de l'Estat com a òrgan específic de regulació i consulta en matèria de contractació pública "del sector públic estatal", entre molts altres.

---

[6] Per la seva banda, l'article 84 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic, relatiu a la composició i classificació del sector públic institucional estatal, disposa que integren el sector públic institucional estatal els organismes públics vinculats o dependents de l'Administració General de l'Estat –organismes autònoms i entitats públiques empresarials–, les autoritats administratives independents, les societats mercantils estatals, els consorcis, les fundacions del sector públic, els fons sense personalitat jurídica i les universitats públiques no transferides.

En canvi, quan el legislador es refereix al llarg de la LCSP a tot el sector públic ho assenyala expressament, sense incloure-hi l'adjectiu "estatal" –així, es fa referència a "todos los órganos de contratación del sector público", per exemple, en els articles 96 i 340, en relació amb els efectes acreditatius de la inscripció en el Registre Oficial de Licitadors i Empreses Classificades de l'Estat (ROLECE), i en l'article 347, en relació amb la posada a disposició de la Plataforma de Contractació del Sector Públic,[7] i al "conjunto del sector público" en el mateix article 332, en relació amb la funció de l'OIReSCon de coordinar la supervisió en matèria de contractació.

En aquest mateix sentit, en el preàmbul de la LCSP s'assenyala que estableix un esquema ambiciós de "tres òrgans col·legiats d'àmbit estatal" amb l'objectiu doble de complir les obligacions de governança que estableixen les directives comunitàries i de combatre les irregularitats en l'aplicació de la legislació sobre contractació pública, fent referència a la Junta Consultiva de Contractació Pública de l'Estat com a òrgan específic de regulació i consulta en matèria de contractació pública del "sector públic estatal" i a la creació de "l'Oficina de Supervisió de la Contractació, també d'àmbit estatal".

Així mateix, l'article 332.7.*a* de la LCSP fa referència a l'Estratègia nacional de contractació pública que ha d'aprovar l'OIReSCon –a proposta del Comitè de Cooperació en matèria de contractació pública– "vinculant per al sector públic", i en l'article 334, al qual remet i que és relatiu a aquesta Estratègia nacional, es disposa que s'ha de basar en l'anàlisi d'actuacions de contractació efectuades "por todo el sector público, incluyendo todos los poderes adjudicadores y entidades adjudicadoras comprendidas en el sector público estatal, autonómico o local".

Respecte d'aquesta previsió cal fer notar, addicionalment a la literalitat dels termes emprats per a la delimitació de l'àmbit d'aplicació de l'estratègia, que aquest àmbit es fixa per a tot el sector públic, inclòs l'autonòmic i el local, tractant-se d'un instrument que "se diseñará y ejecutará en coordinación con la Comunidades Autónomas y Entidades Locales" i proposat, com s'ha dit, pel Comitè de Cooperació en matèria de contractació pública –el qual, de conformitat amb l'article 329 de la LCSP està integrat per representants de l'Administració General de l'Estat, de les comunitats i ciutats autònomes i d'organitzacions representatives de les entitats locals.

En aquest ordre de consideracions, i al marge que de la mateixa literalitat de la LCSP sembli desprendre's que l'àmbit d'aplicació obligatòria de les instruccions aprovades per l'OIReSCon, en referir-se a "sector público del Estado", sigui l'Administració General de l'Estat i el seu sector públic, cal analitzar aquesta qüestió des d'un punt de vista de la mateixa configuració i atribucions de l'OIReSCon, així com de la resta d'òrgans que componen el sistema de governança instaurat per la LCSP i derivat, com s'ha dit, del dret comunitari de contractació pública.

[7] De fet, en aquest article 347 de la LCSP es pot apreciar clarament com el legislador al·ludeix, d'una banda, a la posada a disposició "de todos los órganos de contratación del sector público" de la Plataforma de Contractació del Sector Públic (apartat 1) i, d'altra banda, a l'obligació de "todas las entidades del sector público estatal" d'allotjar a la dita Plataforma els seus perfils de contractant (apartat 2).

Així, es constata que una eventual atribució a l'OIReSCon –adscrita orgànicament al Ministeri d'Hisenda i els membres de la qual són designats pel Consell de Ministres, a proposta del ministre d'Hisenda i Funció Pública– de la possibilitat de fixar pautes interpretatives per a totes les entitats del sector públic estatal, autonòmic i local, comportaria una col·lisió o, fins i tot, buidar de contingut, la funció del Comitè de cooperació en matèria de contractació pública –que està integrat, com s'ha dit, per representants de tots els nivells de l'Administració–, de "coordinar els criteris d'interpretació que segueixen les administracions públiques amb relació a les normes de la contractació pública".

Addicionalment, també es pot fer referència a la consideració recollida en la Circular 1/2019 del Govern d'Aragó, ja esmentada, que la no aplicació als nivells d'administració autonòmic i local de l'àmbit d'actuació de l'OIReSCon sembla ser la postura assumida per la Comissió Europea, en l'Informe sobre Espanya 2018 publicat el 7 de març de 2018, que conté un examen exhaustiu pel que fa a la prevenció i la correcció dels desequilibris macroeconòmics, i en el qual s'assenyala, després de destacar l'aprovació de la LCSP, que aspira a enfortir els controls *ex ante* i *ex post* sobre els poders adjudicadors, que "una nueva Oficina Independiente de Regulación y Supervisión llevará a cabo investigaciones y dictará instrucciones vinculantes para los poderes adjudicadores de la Administración central".

III. Un cop analitzada, amb caràcter general, la qüestió de l'àmbit d'aplicació obligatòria de les instruccions de l'OIReSCon, es considera també adient fer una sèrie de consideracions, específicament, respecte de la "Instrucción 1/2019, de 28 de febrero, sobre contratos menores, regulados en la Ley 9/2017, de 8 de novembre", ja esmentada i a la qual es refereix la petició d'informe.

Aquesta Instrucció conté, d'una banda, una anàlisi del règim i els límits[8] de la contractació menor, que preveia l'article 118 de la LCSP en la seva redacció inicial,[9] i, addicionalment, "de acuerdo con el principio de competencia, y como medida anti fraude y de lucha contra la corrupción" l'obligació dels òrgans de contractació de sol·licitar, almenys, tres pressupostos "debiendo quedar ello suficientemente acreditado en el expediente", i d'aquesta manera inclou una obligació addicional a les previstes en la LCSP.

Respecte d'aquesta previsió cal assenyalar que, si bé l'OIReSCon es configura en la LCSP com a oficina de "Regulació i Supervisió", no semblaria que les funcions descrites en els apartats 6 i 7 de l'article 332 de la LCSP que se li atribueixen –principalment relatives a la supervisió– habilitessin per a introduir noves obligacions jurídiques vinculants, en desenvolupament de la normativa bàsica, i, en aquest mateix sentit, tampoc sembla que

[8] Els quals, com és sabut, van ser objecte també d'anàlisi per part tant de la Junta Consultiva de Contractació Pública de l'Estat com de diverses juntes consultives autonòmiques –per aquesta Junta Consultiva, en l'Informe 1/2018, de 20 d'abril.

[9] El Reial decret llei 3/2020, de 4 de febrer, de mesures urgents pel qual s'incorporen a l'ordenament jurídic espanyol diverses directives de la Unió Europea en l'àmbit de la contractació pública en determinats sectors, d'assegurances privades, de plans i fons de pensions, de l'àmbit tributari i de litigis fiscals, va donar una nova redacció a aquest article 118 de la LCSP suprimint el límit que havia donat lloc a més dubtes interpretatius.

es desprengui de la regulació continguda en l'article 83 de la Directiva 2014/24/UE, al qual s'ha fet referència en la consideració jurídica primera d'aquest informe.

En aquest sentit, cal també tenir en compte que, d'acord amb l'apartat 3 de la disposició final primera de la LCSP, relativa als títols competencials, "tenen la consideració de mínimes les exigències que per als contractes menors estableix l'article 118.1", podent, per tant, les comunitats autònomes establir-ne de més exigents, de manera que, en introduir-se en la Instrucció esmentada una obligació addicional no prevista a la LCSP, en lloc de fixar pautes interpretatives i d'aplicació de la normativa de conformitat amb les seves funcions i d'acord amb el que preveu l'article 332.7 de la LCSP, coparia, si més no parcialment, el marc atorgat respecte de les previsions mínimes establertes en l'article 118.1 de la LCSP.[10]

En definitiva, no sembla que en exercici de les seves funcions de vetllar per la correcta aplicació de la normativa de contractació pública i pel seu compliment i el respecte als principis que l'inspiren, l'OIReSCon pugui introduir noves obligacions que no es troben recollides en aquella normativa i que hagin d'entendre's aplicables a tots els nivells de l'Administració pública, per la via de l'aprovació d'instruccions que han de tenir per objecte la fixació de "pautes d'interpretació i d'aplicació" de la dita normativa.[11]

En tot cas, es considera adequat que tots els òrgans de contractació voluntàriament prenguin en consideració els continguts de la Instrucció 1/2019 de l'OIReSCon que efectivament constitueixin pautes d'interpretació i d'aplicació de la legislació de contractes i, per tant, eines d'ajuda adreçades a la unificació de criteris i actuacions, encara més tenint en compte que consoliden pronunciaments dels òrgans consultius específics en matèria de contractació pública.

Sobre la base de les consideracions anteriors, la Comissió Permanent de la Junta Consultiva de Contractació Administrativa formula la següent

---

[10] Cal assenyalar que en l'àmbit de Catalunya, si bé no s'ha establert aquesta obligació mitjançant una norma de caràcter general, certament són moltes les entitats que ho han fet en els seus àmbits respectius, per tal de garantir un ús eficient dels recursos públics i un respecte més gran als principis que informen la normativa de contractació pública, tal com ja va assenyalar aquesta Junta Consultiva en l'Informe 14/2014, de 22 de juliol, sobre "contractació de prestacions per cobrir necessitats de caràcter recurrent o periòdic. La contractació menor i la prohibició de fraccionament de l'objecte dels contractes del sector públic".

[11] En aquest mateix sentit, la Junta Superior de Contractació Administrativa de la Generalitat Valenciana en l'Informe 2/2019, ja esmentat, indica respecte de la sol·licitud de tres pressuposts que "l'obligatorietat que denota la Instrucció entenem que és una qüestió la regulació de la qual correspon: o bé a un desenvolupament mitjançant modificació de la LCSP amb caràcter general per a tot el sector públic o bé mitjançant desenvolupament per llei dels aspectes que no constitueixen legislació bàsica del contracte menor i que poden ser objecte de regulació per les comunitats autònomes, si es vol aplicar amb caràcter general a l'administració de la Generalitat i el seu sector públic instrumental, o bé mitjançant normes internes dels òrgans de contractació en cada entitat o poder adjudicador".

CONCLUSIÓ

Cal entendre que la Instrucció 1/2019, de 28 de febrer, de l'Oficina Independent de Regulació i Supervisió de la Contractació Pública, només és d'aplicació obligatòria a l'Administració General de l'Estat i a les entitats del seu sector públic, havent-se d'assumir els compromisos específics en matèria de contractació pública i, concretament, la coordinació dels criteris d'interpretació que han de seguir totes les administracions públiques, en el si del Comitè de cooperació en matèria de contractació pública, en el qual consten representades l'Administració General de l'Estat, les comunitats i ciutats autònomes i les entitats locals. En tot cas, es considera adequat que tots els òrgans de contractació voluntàriament prenguin en consideració els continguts d'aquesta Instrucció que efectivament constitueixin pautes d'interpretació i d'aplicació de la legislació de contractes.

Barcelona, 17 de juny de 2020

Gran Via, 635, 2a planta
08010 Barcelona
Telèfon 935 528 090
Telefax 935 528 284
jcca.eco@gencat.cat
www.gencat.cat/economia/jcca